

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19Csp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220202737
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kolárik
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2220202737.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kolárikom v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, sídlo: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, proti žalovanému: F. J., bydlisko: A. Z. XXA, XXX XX B., nar.: XX. XX. XXXX, o zaplatenie 872,65 EUR s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03. 08. 2020 domáhal zaplatenia sumy 872,65 EUR s príslušenstvom. Vecne žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa XX. XX. XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX / XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 835,18 EUR („Cena na splátky“ alebo „Pôžička - finančné plnenie“) na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (mobilný telefón). Kúpna cena tovaru bola 927,98 EUR. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 92,80 EUR a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej žalovanému žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo Zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v Podmienkach k Zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 20 mesačných splátkach v sume 46,40 EUR, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 928 EUR (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 0 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom z dňa 26. 10. 2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19. 12. 2017 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 23. 12. 2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred

zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 872,65 EUR, čo je dlžná istina úveru. Žalobca si v tomto konaní neuplatňuje voči žalovanému náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, a ani zmluvnú pokutu. Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní.

2. Na podporu svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: Notárska zápisnica Z. XXXX/XXXX s prílohou (č.l. 8 - 16), Zmluva o poskytovaní služieb z 18. 07. 2017 (č.l. 18 - 20), Zmluva o spotrebiteľskom úvere vrátane splátkového kalendára (č.l. 21 - 26), Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro) (č.l. 27 - 29), Informácie o finančnom sprostredkovaní (SFA, VFA - Quatro) (č.l. 30 - 31), Informácie podľa § 15 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. (č.l. 32), Predžalobná upomienka (č.l. 33), Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 34), doručienka (č.l. 35), Prehľad splátok a úhrad (č.l. 36 - 37).

3. Podaním z 10. 02. 2021 žalobca navrhol, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu, ktorým bola Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá žalovanú pohľadávku nadobudla na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (register OpP sp. zn. 1OpP/3/2018) v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod z 11. 01. 2021, a to s účinnosťou k 28. 01. 2021. K svojmu podaniu žalobca priložil nasledovné listinné dôkazy: Príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok (č.l. 83), Oznámenie o postúpení pohľadávky (č.l. 84), Žiadosť o postúpenie a prevod (č.l. 88 - 89). Tunajší súd zmenu na strane žalobcu pripustil uznesením sp. zn. 19Csp/44/2020-120 z 09. 07. 2021.

4. Žalobu s výzvou na vyjadrenie nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk a preto súd žalobu doručil postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že dňa 16. 07. 2021 zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Ficcia doručenia nastala dňa 01. 08. 2021.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6. Súd podľa § 297 písm. b) CSP rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, keďže v prejednávanej veci sa rieši otázka jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota žalobcom uplatnenej pohľadávky bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- EUR.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise a po ustálení, že žalované pohľadávky nie sú premlčané (§ 54a Občianskeho zákonníka), zistil nasledovný skutkový a právny stav.

8. Pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli medzi sebou dňa 28. 07. 2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver na kúpu mobilného telefónu s nasledovnou špecifikáciou: kúpna cena (MOC): 927,98 EUR, akontácia: 92,80 EUR, celková výška úveru: 835,18 EUR, počet splátok: 20, výška mesačnej splátky: 46,40 EUR, RPMN: 13,51 %, fixná úroková sadzba: 13,51 %, celková čiastka: 928,00 EUR, prvá splátka splatná: 20. 08. 2017, termín konečnej splatnosti: 20. 03. 2019. Žalovaný úver od počiatku nesplácal. Pôvodný žalobca zaslal žalovanému Predžalobnú upomienku zo dňa 26. 10. 2017 (č.l. 33), v ktorej ho upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Dňa 23. 12. 2017 pôvodný žalobca zaslal žalovanému Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 34), ktorým žalovanému oznámil, že jeho dlh zo zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžnú čiastku žalobca ku dňu oznámenia vyčíslil v sume 872,76 EUR. Žalovaný úver nesplátil ani čiastočne (viď. prehľad splátok a úhrad na č.l. 36 - 37).

9. V záhlaví zmluvy v časti údajov o žalovanom boli uvedené o. i. nasledovné údaje týkajúce sa príjmov a výdavkov klienta: (i) čistý mesačný príjem: 560,00 EUR, (ii) mesačné finančné výdavky (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov): 46,00 EUR, (iii) iné mesačné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón): 0,00 EUR.

10. Pôvodný žalobca postúpil žalovanú pohľadávku na žalobcu s účinnosťou k 28. 01. 2021, a to na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (register OpP sp. zn. 1OpP/3/2018) v spojení s Žiadosťou o postúpenie a prevod z 11. 01. 2021 (č.l. 88 - 89). Postúpenie pohľadávky pôvodný žalobca oznámil žalovanému Oznámením o postúpení pohľadávky z 03. 02. 2021 (č.l. 84).

11. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy („ZoSÚ“): Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ: Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

13. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ: Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

14. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) ZoSÚ: Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

15. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ: Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS („Smernica“), členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. 03. 2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takého správania dopustia. Cieľom uvedenej úpravy je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.

17. V rozsudku sp. zn. 23CoCsp/26/2020 z 30. 11. 2020 Krajský súd v Trnave uviedol, že ZoSÚ vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi informáciu len o výške svojich príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobé ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

18. Z predloženej zmluvy (č.l. 21 - 26), v ktorej pôvodný žalobca ako veriteľ uviedol informácie, na základe ktorých hodnotil bonitu žalovaného, súd ustálil, že pôvodný žalobca neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať predmetný spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu ak veriteľ akceptoval tzv. iné mesačné náklady žalovaného (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón) vo výške 0,00 EUR, posudzoval bonitu žalovaného bez elementárnych vstupných údajov, pokiaľ ide o výdavky žalovaného. Nereálnosť tejto sumy je celkom zjavná. Automatické a nekritické akceptovanie nevierohodných údajov veriteľom rozhodne nemožno považovať za postup s odbornou starostlivosťou. Akceptovanie sumy 0,00 EUR je v danom kontexte v zásade to isté, ako by žalovaný nedisponoval žiadnym údajom o nákladoch žalobcu. Keďže podstatou posudzovania schopnosti klienta splácať úver je porovnanie jeho aktuálnych príjmov a reálnych nákladov, bez získania nevyhnutných vstupných údajov takéto porovnanie vôbec nie je možné vykonať (tak, aby mal výsledok porovnania výpovednú hodnotu súladnú so ZoSÚ a čl. 8 ods. 1 Smernice) a teda nie je možné hovoriť o posudzovaní bonity klienta, nieto ešte o posudzovaní s odbornou starostlivosťou. Posudzovanie bonity je proces zhromaždenia a kvalifikovaného vyhodnotenia relevantných údajov o aktuálnej finančnej situácii konkrétneho klienta, ktorý je veriteľ povinný vykonať s odbornou starostlivosťou a obozretno (§ 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 16 a 17 ZoSÚ).

19. Na povinnosti veriteľa ako profesionála zhromaždiť a riadne vyhodnotiť relevantné údaje o aktuálnej finančnej situácii konkrétneho klienta nič nemení ani ustanovenie § 7 ods. 2 ZoSÚ, podľa ktorého spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ nesmie nekriticky akceptovať zjavne nevierohodné údaje poskytnuté spotrebiteľom. Bolo by to v rozpore so zákonom, a to tak s prihliadnutím na podstatu a účel overovania bonity, ako i s ohľadom na čl. 8 ods. 1 Smernice a súvisiacu judikatúru SDEÚ.

20. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že veriteľ v procese overovania bonity žalovaného nedisponoval žiadnymi relevantnými údajmi o tzv. iných mesačných výdavkoch klienta (t.j. o všetkých nákladoch klienta, s jedinou výnimkou, ktorou bola výška splátok úverov, lízingov a pod.) a teda nezhrmaždil nevyhnutné vstupné údaje pre posúdenie bonity klienta. Vzhľadom na to vôbec nemohol posudzovať bonitu klienta, resp. reálne zhodnotiť skutočnú schopnosť klienta splácať úver, ktorý mu mal byť poskytnutý. Podľa názoru súdu je porušením povinnosti konať s odbornou starostlivosťou už i samotný

fakt, že veriteľ nekriticky akceptoval údaj poskytnutý veriteľom (0,00 EUR), ktorý je zjavne nereálny a nevierohodný. Súd tento postup žalovaného vyhodnotil ako hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, na základe ktorého je v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

21. Zároveň to znamená, že pôvodný žalobca nebol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť predmetného úveru a zbaviť žalovaného možnosti splatiť poskytnutý úver v splátkach (§ 11 ods. 2 ZoSÚ prvá veta). Neplatnosť okamžitého zosplatnenia úveru však nespôsobuje zánik práva veriteľa na zaplatenie jednotlivých splátok. Je preto potrebné posúdiť, či žalobcovi možno priznať nárok voči žalovanému z titulu jednotlivých splátok.

22. Žalobca tvrdí, že žalovaná pohľadávka na neho mala prejsť v dôsledku postúpenia pôvodným žalobcom (viď. odsek 10 tohto rozsudku). Zmluva o postúpení pohľadávky je dvojstranným právnym úkonom, ktorý musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Podľa § 37 ods. 2 OZ Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Zmluvou o postúpení pohľadávky postupca prevádza svoju pohľadávku (t.j. právo na plnenie voči dlžníkovi) na postupníka. Pohľadávka musí byť v zmluve určite a zrozumiteľne identifikovaná, pričom musí ísť o existujúcu pohľadávku. Pohľadávka je identifikovaná právnym dôvodom, výškou a splatnosťou. Predmetom postúpenia medzi pôvodným žalobcom a žalobcom bola jedna pohľadávka (po zosplatnení úveru) s výškou istiny 872,65 EUR, s jedným dátumom splatnosti. Táto pohľadávka je však odlišnou pohľadávkou od pohľadávok pôvodného žalobcu na úhradu jednotlivých splátok. Má odlišný právny režim a z právneho hľadiska tieto pohľadávky nemožno zamieňať. Jediné, čo majú spoločné, je právny titul. Ak predmetom postúpenia podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok bola vyššie špecifikovaná pohľadávka po zosplatnení, je právne nepochybné, že predmetom postúpenia neboli jednotlivé pohľadávky na úhradu splátok úveru. Naopak, predmetom postúpenia bola neexistentná pohľadávka, keďže podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v spojení s § 39 OZ nemohla vôbec vzniknúť (pôvodný žalobca nebol oprávnený zosplatiť úver). Preto žalobca nedisponuje platnou pohľadávkou, ktorú by si voči žalovanému mohol v tomto konaní uplatniť. Súd nemohol žalobcovi priznať nárok voči žalovanému ani z titulu splátok, keďže tieto ako samostatné práva/pohľadávky neboli predmetom postúpenia podľa príslušnej zmluvy o postúpení pohľadávok a teda žalobca nie je nositeľom práv z nich vyplývajúcich. Ide o situáciu predpokladanú v § 527 ods. 1 písm. a) OZ.

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca nemá v tomto konaní aktívnu legitimáciu, nie je nositeľom existujúcich nárokov voči žalovanému z predmetnej zmluvy, a preto súd nemohol rozhodnúť inak, než žalobu zamietnuť, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

24. O trovách súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, pretože súd žalobu zamietol v celosti. Mal by tak nárok na náhradu trov konania. V konaní si však žiadne trovy neuplatnil a ani z predmetného spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú. Preto mu náhrada trov konania priznaná nebola, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie možno podať na Okresný súd Dunajská Streda do 15 dní od doručenia tohto rozsudku (§ 362 CSP). Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd, ak CSP neustanovuje inak (§ 367 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Intervenient môže odvolanie podať za podmienok uvedených v § 360 CSP.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok uvedených v § 366 CSP. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.